

میت العدل علیم

۲۰۰۷ نوامبر ۲۶

بیانیان عالم ملاحظه‌یابند

اجای عزیز و محظوظ

د این یوم مبارک ییلاق صلح شدیدم، فقط بعد از دو ماه که از صعود آخرین ایادی امر ایالی، جاپ و کتر علی محمد و رفاهی گذشت، قدری در مورد موئس، فیضه ایادی امر ایالی
لکن و تا آن بیرون ازیم. خطا چندست قبل از پنجاهین سالگرد صعود حضرت ولی محظوظ ایالی، جاسده جانی بهانی شغل این قدان علیم گردید. ملا توچبه ایان گفت چند
تالی بر انگیز است که صعود جاپ و کتر و رفاهی عمر موئس، خلق العاده هر چیز که میراث «تمدن و زنی عالم بی شیل و بدل بوده خاتمه داد. و شخصی پنجه پنجه کشیدم
د عصر نگوین امر بارک، شایسته‌خان است که برای دلک هرچه عین تراحت است دستور داشی پنجه عصمه فیض نظم اداری، که ثابت کرد د تعالی جاسده جانی بهانی در
دوران نوزادی آن، وجودش ضرورت تمام داشت، بجهة بحدی صورت گیرد.

من موئس را در نش و وجود حضرت بباء اسدی بیایم، که چنان نسخ از مردمین شهیر تعالیم مبارک را به عنوان ایادی امر ایالی منصب فرمودند. در دوران قبل از آن که نظام اداری امر بارک تاسیس گردید آنها به علت تقوی و فضیلت خود و نمکی شخصی و نیزه بسب محدودات لاستخ خود در انتشار تعالیم مبارک و دفاع از امر
ایی د تعالی خالقین، قوای جاسده و قطاط مدد گذشتند برای آحاد اجاهه بودند. علیرغم شدائد و تضییقات، از جمله مولودی محبوس شدن در زندانها و است اولیه حکومت
د فایتی ای از این قبل ثابت در اینجا باشدند. این نخوس نیزه در دوران قیادت حضرت عبدالبهاء، که در سال ۱۸۹۹ آنها را بحث اقام برای شکل محل
رو جانی محلی طران بیایست فرمودند و بهره آنها عضویت آن محل را عدد و دار شدند، بچنان به فایت در بیل خدمت اداره دادند. توجه و مرکز این حضرات ایادی اویه

بر تلخ امراء و میانت شریعت‌الله، و نزیل جهودات بجهت تهدیب و تحریک احیاء و مطوف ساختن توجہ آنباره‌ایست احکام جدید، حتی در آن زمان، اگوی خایقی را که مونس در مراحل بعدی ترقی و تقدم جادسه بهانی به عده‌می کرفت، تلویحاً شخص نمود.

حضرت مولی‌اللوری تقدیر مبارک احادی را به تمام یادی امراء مخصوص فرمودند، بلکه بچادر تن از احیاء، بعد از صعود آنها به عالم‌یار، عنوان مژبور را محبت کردند. آنها اواخر و میانی ایگل مبارک وجود متوسر را مورد تائید قرار داد و با اعطای احیاد بر قی امرالی برای انتساب نسوس مقدسه‌این مقام، آن را توسعه داد. اینکا در طی سه دهه، حضرت ولی امراء و نسوس را بعد از صعود آنها به این مقام تقدیر فرمودند، همچنان نسوس به غلت شوست در سونخ، شور و حرارت و تأثیرساعی آنها در انتشار امراء و ترویج صلح عالیه شریعت‌الله، ممتاز بودند. انتساب دو از دو تن از احیاء توسط حضرت ولی امراء در سال ۱۹۵۱ به است یادی امراء، پیمانی کاظم‌آجیدی در اوواره نهم حضرت بهاء‌الله را به عالم بهانی سرفی کرد؛ حضرت یادی، دلمی جبار و عالی در سال، شخصی بعد از صعود گهانی حضرت ولی امراء، از طبقی این متوسر شور و شاطی فوق العاده در عالم بهانی دیندند. متعاقباً در سال ۱۹۵۲ هفت نفر دیگر مخصوص و به جایی پیش‌تر از حضرت یادی امراء که صعود نموده بودند تعداد دیگری تیین فرمودند که اعداء حضرات یادی در قید حیات دندند و نفر خطا شودند. نیلانگیکا به این از صعود ایگل مبارک، دلمی آخرين پیام خوبه عالم بهانی، شت نزدیک را تیین فرمودند و تعداد کل این نسوس مقدسه را بپیش و هفت نفر می‌نمایند. ایگل مبارک آنها را به عنوان "خواص میزبان جینی جهانی حضرت بهاء‌الله" توصیف فرمودند که حاکم از تسبیحی تکان دهنده در مورد مسویت‌های غیر مترقبه‌ای بود که بعد از صعود ایگل اطهربه عده‌هه آنها قرار گرفت.

بعد از آن که حضرت ولی امراء اهل اللہ از میان اهل بهاء رخت برستند، اوئین وظیفه حضرات یادی، علیرغم حزن ولی که آنها را در خود مسخر ساخته بودند، اعاده کشون و آراش به جادسه ای ملائم و مخون بود. البته یکی از وجود حیاتی وظیفه مژبور، مطوف کردن اهلان احیاء در جنی بود که امر مبارک در پیش می‌کرفت. حضرات یادی بسرعت وارد محل شدند. تنهایانه در روز بعد از استقرار رس اطهربه حضرت ولی امراء، میانه خود خطاب به احیاء شرق و غرب را از ارض اقدس ماد نمودند. آنها اعلام نمودند که بعد از تحقیق و تجسس، پیچ و میست ناسیاد سرمالی از حضرت ولی امراء نیافرندند و در حقی این پیام خط مشی خود در جهت مجاہدیه مصلحته هونلکی را که در پیش داشتند، تیین کردند. آنها اعلام کردند که هیاتی ازه یادی امراء با عنوان "حداسان" برای خایقیت در مرکز جهانی بهانی جهت میانت امراء، خط روایط و مکاتبات با محاذل روحانی می‌درستند. این نشانه در ارتباط با اجرای این نشانه در سال و امور اداری امر مبارک و رسیدگی به کیه امور مربوط به خط مرکز جهانی امر مبارک، شکل کردند.

پیام باری که متعاقاً از جلسات حضرات یادی مخدوده در ارض اقدس صادر گردید، آحاد اجتاء که برای وصول به اهداف تسبیح شده برابی آنها در نشسته دو ساله قیام کرده بودند، اطینان پیشتری دیدند.

حضرات یادی خارج از ارض اقدس، علاوه بر علوف توجه و حقیقت پیش رفت نشسته دنیا هم خود را به سرمهی ویچ جست ملاقات و تشویق اجتاء در جمیع اقالیم عالم می باشد کردند. سرمهی آنسا که از هر فرمی برابی پیشتر دامور نشده، تسبیح شده تو خلص حضرت ولی امر الله استعاده می کردند. تمام شیخ کرده، ارض را تحت پوشش قرار داد، و ظاهراً این امر لذت که در الوح و صلایح حضرت عبد البهاء تسبیح شده با خایستگی آنسا کرد کمال ایثار شاست و اشیان انجام می دادند، اینها محبی این وظائف را که عبارت بود از "ائمه نعمات الله و تربیت نعموس و تعلیم علوم و تحسین اخلاق عموم" باشانیج خارج و گاه حیرت آور اینها نمودند. این اصحاب احتمام نشده دو ساله پیمان گرفت بلکه با همان شدت او اسری یافت و سرمهی شور امته اباه را در خانم ایجاد شوند و آنکه بود بی حد و حصر نمود. بدین ترتیب، خایستگی یادی امر الله در حدی عالی تأثیر بیان صریح حضرت بهاء الله را به منتهی تکهور رسید که "الش رحکت لوجه الله و عالم موفر بوده و است".

از جمله ایامیه نیشت از بجهودات شرک آنسا، این موارد بارز است: خط اعتبار و شریعت امر الله به عنوان آینه مسئله و تقدیم نمایند؛ میانت امر الله از ترقی و تنشیت، علیرغم بی وقایی و نقص میانکه یک نفر از جمیع متعال آنسا، سینی میں رسید، که ملزم بودند او را از جمیع امته هدایت کنند؛ خط اموال و حراست از مالک از مخدوده و حدائق مرکز جهانی؛ حصول توفیق در بسط وسیع امر مبارک. جمیع این مساعدها که بختی حاصل شده بود، برای انتقال آرام و سل خیادت و دیانت امر بارگ از حضرت ولی امر الله بید میست اعدل اغْلَم را که حضرات یادی امر الله علی ساختند، تمیز بسیل نمود؛ آنسا عالم بسانی و بخصوصی بجاه دشمن خلیل را که سیم د اختیارات یست اعدل اغْلَم بودند برابی این امر خلیل سینی انتخاب اوینین میست اعدل اغْلَم؛ وقت آنکه مساختند، حضرات یادی امر الله جاسای را بر میست اعدل اغْلَم پر زدن که دلی نشده، دو ساله که امر حضرت بهاء الله را از هر ساخته موباید و سخنی به عنوان دلایلی جهانی در نشسته جهان قرار داد، تحکیم عظیم پادشاه بود. مراسم غنیمی کرد گلگره، جهانی نزدیک بزرگ را که دو ساله از کشور میانی واقع در جمیع قلاعات عالم داشت آن حضور یافتند، اعتبار و محبت این اذغار اثبات و مدل ساخت.

^۱ یعنی حضرت بهاء الله مسئله د سنه ۱۷۲ تکهور اصل ای

بعد از جداجانی، حضرات ایادی امرالله ازیت العدل اعظم جعیده آشیانی که هم علیه آنها ایجاد شد را تفسیه کرده بودند. طور کامل حیات نمودند آنها ناموریت‌هایی بسیاری را از طرف ایت‌العلیه اعلام کردند و ظاهری را انجام دادند که بار سالت ستر آنها در ترویج و صیانت امرالله مناسب بود. از آنچه که در اصران ولی امرالله پیش طریقی برای انتساب ایادی امرالله وجود نداشت، حضرات ایادی بخصوص دارین اقدس بار اجرای آنچه که می‌تواند شناخته ممکن و غایت خدمت محظوظ شود بهادرت نمودند آنها برای آن که وظایف نشر نخات الله و صیانت امرالله که خصائی خاص مونسسه آنها است در آیینه ایام امداد و اسرار ایمان به ایت‌العلیه اعلام مساحت نمودند. لذا، در سال ۱۹۶۸ بیانات‌های شاورین فائزه ای ایجاد شده پس در سال ۱۹۷۳ دارالشیعیین الحنفی که در آندر حضرت ولی امرالله پیش بینی شده بوده قدم به عرصه وجود نمود. ایادی امرالله در جایت حکمی نمایندگان ازیت‌العلیه اعلام دستیمین این مونسسه و دهیگان در توسعه آنها سیرانی دیگر برای عالم بین‌المللی که اینجا که اذان زنده که فقط نسلی اینده قادر خواهد بود که این حقیقتی و میان آن را دوکنند. ارزش همانکن بجهودات عالیه آنها در شهرت و امنیتی که دارالشیعیین الحنفی داشته باشند که این دو اصل شده و نفوذ و سخن مونسسه شاورین که به جمیع اطراف و اکتفا جامده جهانی مایی رسید شود و محظوظ است.

توجه به این نکته بسیار حائز اهمیت است که بیانات ایادی، بدون احتساب از موسمه قدرت که معمولاً سبب فراز نفوذی است که همان داشت سیر جبری و قلعه و شرایط بر میانات عالیه و قدرت متحابه ارتعاه می‌یابند، مصون و محفوظ نمایند. داین مورد، کن عالم حفظت بر مدد افت و سلامت آنها در قیادت جامد و بر فضیلت کامل وفاداری آنسا شهادت می‌باشد.

دیگر گذشته قابل تأمل بحای آخرین نفس از این نقوص است که در سال ۱۹۵۵ به دو محام ایادی امرالله و امامت حقوق الله منسوب گردید. این که ایشان توافقنامه اخیراً مشکل و مسد و بالآخره به اختلال او اورده آن بیانات بین‌المللی اینای حقوق الله که در سال ۱۹۵۰ مشکل شد، با شب آن که در سراسر جان ستر است، دریگی نمایند، ثالثی دکر دال بر تداوم و کثرت تأییدات الیه است که ملازم تکمال تکمیل اداری امرالله است. لذا، بدین است که در مونسسه ایادی امرالله برای پیشرفت امر بدلک از عصر رسول نبایل عصر مکونی لازم و ضروری بود تداوم اثبات آن به عنوان نیش لایحه تکمیل حضرت بهاء الله سلم است. صعود جذب و کسر ورق از طرفی پیمان فصلی از تاریخ امر بسانی و از طرف دیگر آغاز مرحله جدیدی در گویای تکمیل مژهور را رقم می‌نمد.

با پیشین انکاری که اذان مارا بخود شمول داشت با صبرت و امتنان و اعمم اثمرید به غلط تأشیرات و مشاکت های حضرات یادی امراء الله درشد و استحکام امر
سازمانی در جمیع نقاط عالم پی ببریم. در قلوب شجاعون از امتنان خود با انسانی عینیت به تلاوت میان مبارکی می پردازیم که حضرت رب الجمود نهایت فضاحت و شوایی
نمازی فرمود: "اللَّهُوَ أَبْيَاهُ وَ الْكَبِيرُ وَ الشَّاهِ عَلَى يَدِهِي امْرُهُ الَّذِينَ بَمْ أَشْفَقُ نُورُ الاصْطِبَارِ وَبَثَتْ حُكْمَ الْأَحْسَادِ وَهُدَى الْمُتَرَدِ الْمُزِيزُ الْمُحَمَّدُ وَبَمْ أَجْعَلَ الظَّاهِرَ وَفَجَعَ عَرْفَ
علیی‌آمده مولی‌المری". **یت‌العدل‌اعظم**